

ת"פ (נתניה) 10477-01-23 - מדינת ישראל נ' יhab יאנקו

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 23-01-10477 מדינת ישראל נ' יאנקו

לפני: כבוד השופט גיא אבןון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נ ג ד

הנאשם: יhab יאנקו

בשם המאשימה: עו"ד מور מלכה ומר חיים גנון, מתמחה

בשם הנאשם: עו"ד ATI CRIV

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בכתב אישום מתקון, ללא הסכמתו באשר לעונש. הנאשם והמתلون, מר יוסף חסן, התגוררו בשכנות, וביניהם סכסוך מתמשך הנוגע לאופן גידול כלבתו של הנאשם. ביום 9.11.21 בשעת חצות לערך שב המתلون בביתו במכוניתו, והבחן בנאשם ובחברתו ירדן אלימלר (להלן: ירדן), אשר שהו בצוותא עם כלבתו של הנאשם בחצר הכניסה לבניין. המתلون ניגש לנאשם, ובין השנים התפתח דין ודברים קולני, בעוד ירדן חוצצת ביניהם ומונעת מהם להתקרבות זה אל זה. אז השחרר הנאשם מהחיתה של ירדן, רץ לעברו של המתلون, דחף אותו, וכתוואה מכך נפל הלה על מכסה המנווע של מכוניתו. בשלב זה נתן הנאשם מכת אגרוף בפניו של המתلون, והפילו ארצה. כתוואה מעשיו של הנאשם נגרמו למ洋洋 המתומה סבב ארובות עין ימין, שברים בעצמות האף, תזוזה מינימלית ברכפת הארכובה ולמיןה לפירציה מימין. כן סבל מחבלה בצלע כתוואה מנפילתו על הרכב. בגין מעשיו הורשע הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש ביקשה המאשימה להuid את רعيיתו של המתلون, ולהגיש

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

באמצעותה הצהרת נגע העבירה שתועדה בсрוטון (להלן: סרטון הצהרת נגע), זאת הויל ומצבו הפיזי של המתלון אינו מאפשר לו להתייצב בבית המשפט. כן ביקשה להגיש סרטון מצלמת אבטחה בו תועד האירוע מושא כתוב האישום (להלן: סרטון האירוע), ותמונהות החבלות שנגרמו למתלון. ב"כ הנאשם התנגדה להגשת המוצגים כולם, אך לבסוף חזרה בה מהתנגדותה באשר לקבילותו של סרטון הצהרת נגע, בכפוף לחקירתה של רعيית המתלון, ולטענת הגנה כי משקל הראייה אפסי, מסיבות עליהן לעמוד בהמשך. משכך הוגש המוצג. מנגד, נדחתה בקשהה של המאשימה להגיש את סרטון האירוע: "כתב האישום תוקן באופן שימושותי, לאחר שיג ושיח ממושך בין הצדדים. במסגרת הצגת ההסדר הבהיר מפורשות אילו נתונים יוכל כל צד להגיש בשלב הטיעונים לעונש. סוגיות הסרטון לא הועלהה בשלב זה של ההליך, הגם שהמאשימה, ככל שסבירה שהסוגיה מהותית, אמרה הייתה להעולהה באותו שלב". גם הבקשה להגיש תיעוד מצולם של החבלות שנגרמו למתלון נדחתה: "עיוון בכתב האישום המתוקן מගלה כי חלק מהותי מהתיקון נוגע לחבלות שנגרמו לנגע (המתלון - ג.א.). על רקע התקיונים המשמעותיים תוקנה הוראת החיקוק לקולה, מעבירה של חבלה חמורה (לפי סעיף 333 לחוק העונשין - ג.א). לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. במובן זה, התיעוד שմבוקשת המאשימה להציג, איננו שיקוף של האמור בכתב האישום המתוקן".

3. רعيיתו של המתלון, גב' ריקי רבקה חסן (להלן: גב' חסן) העידה בכאב אודות מצבו. היא סיפרה כי מאז שנגע הוא מיעט לצאת את הבית בשל תחושות פחד, פגיעה והשלפה. אדם נורמטיבי, חברותי, בעל חננות, הפרק למסתגר בביתו, עד כי בנו הבכור נאלץ לקבל על עצמו את על הפרנסתונו וניהול החנות. בחודש אפריל 2023 אבחן המתלון כחולה בגין שרים, אלא שלטענת גב' חסן, סמנני המחלת החלו בחודש אפריל 2022, חמישה חודשים לאחר אירוע האלים. היא השיבה בשלילה לשאלת ב"כ הנאשם, האם ברשותה חוות דעת הקושורת בין מעשה האלים של המתלון, בהוסיפה כי "גם לא שללו את זה".

כתוצאה ממחלהו, המתלון איננו מסוגל לדבר או לנوع. "לשאלת בית המשפט כיצד ניתן לדעת מה אומר בעלי בсрוטון (הצהרת נגע - ג.א.), אני מסבירה שיש לו. לצערנו, בעלי גם לא כותב. הייתה תקופה שבה היה כותב לנו, הידים שלו מקופלות למגררי, מצאנו דרך אייכשו לתקשר איתו שאנו המתקשרת היחידה. עשיתו לו עם אותן ה-א"ב. רואים בсрוטון. אני מצביעה, אמרת לו שורה ראשונה את אותן, עם העיניים, או ממצמצז, או מזיז את היד, או משמע קול כמה שיכול. כאשר אני אומרת אותן והוא ממצמצז עם העין, או מסמן עם היד, או משמע קול, אני יודעת שהוא בחר את אותן שאמרתי. אם לא בחר, או שלא עושה כלום, או שמסמן "לא" עם הראש. לצערנו, זו הדרך שלנו לתקשר אליו". לשאלת ב"כ הנאשם האם מדובר בשיטה מוכרת אותה למדעה, השיבה בשלילה, והכחישה את הטענה כי הקוינה את המתלון למשפט "הוא הרס לי את החיים" (למען הדיקן אצין, כי בсрוטון הצהרת נגע כתבה גב' חסן על לו, כביכול מפני של המתלון, את המשפט "נהרסו לי החיים").

4. ב"כ המאשימה עמדה על האינטנסים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי של הנאשם, ועל תפקידי

החברתי של בית המשפט בהוקעת תופעת האלימות, תוך השתת ענישה מוחשית. היא ביקשה לקבוע, כי מעשי הנאשם מלמדים על "אלימות שלוחת רשן", "פרץ אלימות אימפרליסיבי ועוצמתי". הנאשם פעל על רקע של מה בכך, מבליל שהמתلون נקט אלימות נגדו. מעשי האלימות הסלימו, כשתחילהם בהשתחררות הנאשם מroprietate של בת זוגו, המשכם בדחיפות המתلون שנפל על מכסה המנווע של מכוניתו, ולטסיהם מכת אגרוף בפנוי שהביאה לנפילתו על הארץ. לטעنته, הגם שאין מדובר בעבירה מתוכננת, המעשה לא נעשה "בעידנא דרייחה", ואין לראות בו "אקט נקודתי" שנועד להרחק את המתلون או להרטיעו, כי אם "באלימות לשם האלימות". כן הדגישה כנשיכה לחומרה את פער הכוחות בין הצדדים, הנאשם בן כ-27 במועד ביצוע העבירה, ואילו המתلون בן כ-63. ב"כ המאשימה עמדה על החבלות שנגרמו למתلون; על כך שפונה לבית החולמים; על הנזק הנפשי שלבטח נגרם לו, תוצאות בהלה וחוסר אונים, והפנתה לעדותה של גבי חסן. כן ביקשה להתחשב בפוטנציאל הנזק. היא הגישה פסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 11-22 חודשים מסר בפועל.

לצורך קביעת העונש הוגש גילון הרישום הפלילי של הנאשם (עת/1), ממנו עולה כי נדון בשנת 2020 ל-9 חודשים מסר בפועל בדרך של עבודות שירות ועונשים נלוויים בגין עבירות סחר/הספקת סמים. הנאשם הודה במינויו לו וחסר את עדותו של המתلون. מנגד, לא ביקש להפנותו לשירות המבחן ולא השתתף בהליך טיפול או שיקומי כלשהו. ב"כ כוח המאשימה ביקשה מבית המשפט "להעביר מסר של אפס (ו) בלנות לעבירות אלימות", ולגוזר על הנאשם מסר בפועל בן 14 חודשים, מסר על-תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי בסך 15,000 ₪ למתلون, כזה שיבטה הכרה בסבלו ובנזק הגוף והנפשי שנגרם לו.

5. בפתח טיעונה ובהതאם להסדר הטיעון, הגישה ב"כ הנאשם הודיע ערר שהגיבו ירדן והנאשם, על החלטת המדינה שלא להעמיד לדין את המתلون בגין תלונותיהם נגדו בעבירות שייחסו לו: איומים ברצח ובאונס, סחיטה באוימים, תקיפה, ועוד. כן הוגשה החלטת מחלוקת העררים בפרקיות המדינה, אשר מצאה לדחות את הערר (ענ/1, ענ/2).

מטבע הדברים, ב"כ הנאשם ביקשה לראות באור שונה מב"כ המאשימה את נסיבות ביצוע העבירה. ראשית, הפנתה לתקונים המשמעותיים שבוצעו בכתב האישום. שנית, הרקע לאירוע - סכסוך מתמשך בין הנאשם והמתلون. שלישי, המתلون הוא שניגש תחיליה לנאשם. השיח ביניהם לא נשמע, אך לשיטתה מפורט בהזדעת העරר ובהחלטה לדחותו. זה המקום לציין כי ב"כ המאשימה התנדדה למטען משקל לנסיבות שלא הובאו בכתב האישום. ב"כ הנאשם הכירה בחלוקת המהותי של הנאשם בביצוע העבירה, אך לדעתה, איןנו חמור כפי שסבירה ב"כ המאשימה. הדברrai באירוע ספונטני, ללא שימוש בכלל משחית, ללא מעורבות של גורמים נוספים, והנזק אינו ברף חמורה גבוהה. היא ביקשה להבחן בין נסיבות האירוע לפסקי הדין שהגישה המאשימה, בהם דבר, בין השאר, על תקיפת זkan, תקיפת קטין, תקיפת הורה, בריאותם בדרך ועוד. אף היא הגישה פסיקה באשר למדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין מסר צופה פנוי עתיד לבין מסר קצר.

לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם סקרה את נתוני הgesha אסופה מסמכים (ענ/3-ענ/7). הנאשם בן כ-30, נשוי ואב לפעוט. הוא עובד בחברת המשוקת מכשור רפואי מתקדם לבתי חולים, והוא להערכתה על עבודתו המאומצת מאז יומם 7.10.23. לאחרונה נרשם ללימודיו קורס בן ארבע שבועות שבועיות בשיווק דיגיטלי, הצפוי להימשך כמחצית השנה. הנאשם כאב את הירצחו של חברו הטוב עמית מגנזי זיל' במסיבה בנוביה, והתגיס ללוות את בני משפחתו. כן טענה כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו שפיר (הוגשה אסמכתא בדבר הלואה שנTEL עם רعيיתו). ב"כ הנאשם ביקש לזקוף לזכותו את הודיעתו במיחס לו, תוך קבלת אחריות והבעת צער וחרטה. מאז המעשה הנאשם התבגר, התרחק מגורמים שליליים, נישא, הפך לאב, עבד בעבודה מסודרת ומתכנן את עתידו. מכאן ביקשה ללמידה שהנאשם השתקם, ללא צורך בקבלת תסקير מבחן בעניינו. סופו של דבר ביקשה להסתפק במאסר על-תנאי, ולהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם בקביעת גובה הפיizio למתalon, תוך מתן "אפס משקל" לסרטון הצהרת נפגע.

6. הנאשם, אשר התפרץ מספר פעמיים במהלך הדיון, פתח את דבריו לעונש בהतנצלות שכוננה לרעיותו של המתalon. דא עקא, באותה הנשימה ממש הטיח בה כי שיקריה בדבריה בבית המשפט. לטענתו, "מה שקרה באותו יום, זה קרה אחרי חצי שנה שאנו ואשתינו קיבלנו איזומים ותקיפות מכל מיני גורמים שונים, בין אנשים שלחו אלינו הביתה, שאחד מהם היה הבן שלו, ובין אם זה אנשים שהתקשרו אליו ולא אשתי ואני יכול לציין שמות". לטענתו, "נדחקתי לכאן ופעלתاي מפחד ומרצון להגנה... אני מצטער על מה שעשית, ועל מה שקרה, וזה לא פיר ולא צודק כל הדרך שמדובר שפטית התיק הזה מתנהל. נולד לי ילד ולא פיר מה שקרה פה. אני מבקש שבית המשפט ישקול טוב טוב עונש של מאסר אם בכלל ישקו דבר כזה. אני לא עבריין. אין שום קשר בין המקירה לנינוון שרים, ובן אדם שדווחים אותו לפינה חצי שנה, מקהלים, מרבים לוו, יורקים עליו ומטרידים את אשתו ומאיים עליהם. אבקש שתת לוי הזדמנויות להוכיח שאני בן אדם שונה מהמתalon. אני מבין שהוא לא הדרך וכך לא הייתה צריך להתנהל וזה הכל".

7. לאחר שהסתiyaימה ישיבת הטיעונים לעונש, מצאתי להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות. בחוות דעת מיום 24.6.24 נמצא הנאשם מתאים ל העבודות שירות.

דין

8. מתוך ע"פ 4143 פרוק גית נ' מדינת ישראל (10.10.18) פסקה 8:

"עבירות האליםות הן מהחמורים שבUber, פגיעתן קשה, והן מעוררות את בטחונם האישי של אזרחי המדינה ותושביה. עמד על כך בית משפט זה בקובע: "יש להילחם באליםות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגוניה, אם בתוך המשפט או מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. בנוגע האליםות הינו רעה חוליה שיש לבערה מן היסוד, וממן הראו כי

ידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתיהם המשפט להשתית עליהם עונשי מאסר ממשמעותיים ומרתיעים מאחריו סורג ובריח" (ע"פ 11/5557 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (18.7.2012)).

9. נסיבות ביצוע העבירה הoscמו בין הצדדים ופורטו בכתב האישום המתוון, ממנה עולה כי הרקע לוויכוח שקדם לאירוע בין הנאשם והמתلون, הוא סכום מתmesh בין הצדדים באשר לאופן בו מגדל הנאשם את כלבתו. האotto לא. בטיעונו של הנאשם לעונש (מפני ומפני באט כוחו) ביקש הלה להתחשב במסגרת הנسبות הנוגעות לביצוע העבירה, בטענותו כלפי המתلون, כפי שקיבלו ביטוי בהודעת עורך שהגash על החלטת המדינה לגנוז תלונות שלו ושל רعيיתו. ברם, כעולה מההחלטה מחלוקת העיראים בפרק ליטות המדינה, העורך נדחה, לאחר שנמצא כי סגירת התקיק נגד המתلون הייתה מוצדקת. מכאן, בהיעדר הסכמה בין הצדדים באשר לקיומן של נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, אשר לא קיבלו ביטוי בכתב האישום המתוון, ובהתחשב בכך שבשלב זה של ההליך - לאחר הכרעת הדין - בית המשפט אינו עוסק בקביעת ממצאי עובדה, הרי שתכתב האישום המתוון הוא ממצאה, ואין להרהר אחריו. ראו ע"פ 858/20 פארס ג'ארבן נ' מדינת ישראל (2.7.2012, פסקה 18).

10. לחומרה - מעשה האלימות שביצעו הנאשם קשה ומכוער, ונעשה כל יכול ביוזמתו של הנאשם, מבלי שהוא היה בידי המתلون, ובבלוי שנשכה סכנה של ממש לירדן, לו, או לכלבתו. אני מתעלם מכך שהמתلون הוא שניגש בכיוונו של הנאשם, אך השיח ביניהם התמצאה בשלב זה בדיון ודברים קולני, בעוד ירדן חצתה בין הצדדים. הנאשם הוא שהשתחרר מ אחיזתה של ירדן, ודחק את המתلون שנפל על מכסה המנווע של מכונתו. אילו הסתפק בכך, האירוע היה מתמצאה בנזק פיזי מותן מאוד למתلون, אם בכלל. ברם, נפילתו של המתلون לא הפיסה את דעתו של הנאשם, אשר הוסיף והלם באגרכו בפניו של המתلون בעודו שרוע חסר אונים, כך שהתרומות לארץ. מכאן, לפניו אירוע אלימות דו-שלבי, כל יכול ביוזמתו של הנאשם, מבלי שהמתلون נתקף ولو אצבע בכיוונו. מידת חומרתה של העבירה, ועוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים (זכותו של המתلون לביטחון, לבראות, לשלים גופו, לבכוד ולשלווה), נלמדים, בין השאר, מעצם של החבלות והיקפן, כמו גם מפוטנציאל הנזק - מכת אגרוף חזקה בפנים - איבר רגש, ללא יכולת להתגונן מהפגיעה. לכולה - עסוקין באירוע אלימות אימפולסייבי ולא מתוכנן, ללא שותפים למעשה העבירה, ללא שימוש בחפצים. הנאשם דחק את המתلون פעמי אחת, והלם בו באגרכו פעמי אחת, מבלי שנישה להמשיך ולהcottו.

11. בחלוקת שנפלה בין הצדדים בכתב הנוגע לסרטון הצהרת נגע בו תועד המתلون בידי גב' חסן, ואשר הוגש חלף הצהרת נגע העבירה, דעתו כדעת ההגנה. צפיתי הסרטון מסטר פערומים, ולא שוכנעתי כי ניתן לקבוע שהמתلون ביקש לומר את שיווחס לו. גב' חסן הבהיר בתוקף שהכוונה את המתلون, ולבתח אני קובע כי פעולה במטרה לייצר ראייה כזאת. מצד זאת, בהגינותה אישרה כי "שיטה" שפיתחה לצורך תקשורת עם המתلون, משמשת אותה בלבד, לא תוקפה מעולם כshitah מדעית, והיא לא הוכשרה לכך. מכאן, אין בידי לתת הסרטון הצהרת נגע משקל של ממש, מעבר לקביעה המובנת מآلיה, כי נקל להניח שהמתلون סבל - פיזית ונפשית, כתוצאה מתקיפתו בידי הנאשם והחבלות שהלה הסב לו. קביעה זו נתמכת בעדותה של גב' חסן באשר למצבו המנטלי של המתلون כתוצאה מהאירוע. עוד יזכיר, כי גם שבין השיטין עליה כי גב' חסן סבורה שਮחלתו של

המתלון נגינה כתוצאה מעשיו של הנאשם, הרי שהדבר לא הוכח, וממילא המאשימה לא טענה זאת.

12. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין. עיינתי בຄולם, ואסתפק באזכור אלו שניתנו בידי ערכאת הערעור לאחר דין מהותי (שניים מפסיקי הדין פורמליים בלבד, לאחר שהמערערים חזרו בהם מערעוריהם ביוזמתם ללא דין):

עפ"ג (מרכז-lod) 53271-12-23 חמدونי נ' מדינת ישראל (4.3.24, לא פורסם). המערער הorsch u לאחר הבאת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, איימים והיזק לרכוש בمزיד. המערער רכב על אופנוע, חסם את נתיב נסיעתו של אוטובוס בו נהג המתלון, ירד מהאופנוע, ניגש לחילון הנהג וריסם את פניו בגז פלפל. כשירד המתלון מהאוטובוסים כדי לצלם את מספר הרישוי של האופנוע, תפס המערער את מכשיר הטלפון מידיו והשליכו לארץ קר שנשבר. אז היכה את המתלון במכות אגרוף בפנים, הפילו ארצתה וחנק אותה. כהגנה עצמית נשך המתלון את המערער בידו. אזהר שנקלע למקום הפריד בין השניים, בעוד המערער איים על המתלון. למTELON נגרמו חבלות שונות, לרבות שטף דם, נפיחיות בפנים, דימום באף, חבלות במותן ובגב, שריטות בגב ומכאוב בכל חלק גוף. בית משפט השלים קבע את מתחם העונש בין 9-24 חודשים מאסר בפועל, וגורר על המערער שנת מאסר בפועל ועונשים נלוויים. ערעורי נדחה.

עפ"ג (ב"ש) 10382-01-22 ברחה נ' מדינת ישראל (18.5.22, לא פורסם). המערער הorsch u בהתאם להודאותו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלוננט שבה לביתה בסמוך לחצות הליל. כשנכנסה ללבוי הבניין, הבחינה כי המערער נכנס אחריה. לשאלתה השיב כי הוא מתגורר במקום. אז אחץ בחולצתה והטיצה בקירות, קר שהמתלוננט נפלה ארצתה. המערער רכן מעלה, הטיח את ראה ברצפה, וחנק אותה כשאחז בחזקה בצווארה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למTELON חבלות ושפיפות בידים, בראש ובשפלה. בית משפט השלים קבע את מתחם העונש בין 12-24 חודשים מאסר בפועל, וגורר על המערער 20 חודשים מאסר בפועל, עליהם הפעיל במצבם המקורי בין 6 חודשים, וכן עונשים נלוויים לרבות פיצויים למTELON בסך 10,000 ₪. הערעורי נדחה.

עיינתי בפסקין דין שהגישה ההגנה, מתוכם אפנה לאלו של ערכאת הערעור:

רע"פ 6756/14 בן חמוץ נ' מדינת ישראל (15.1.15). המבוקש הorsch u בהתאם להודאותו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע ויכוח שנתגלו בין אחותו, הוא סטר בפניה, בעט ברגליה והיכה אותה במקל. כתוצאה מהמעשים נגרמו לאחותו המטומה בירך ונפיחות באכבע. בית משפט השלים קבע את מתחם העונש בין שירות הציבור לבין מספר חודשים מאסר. בקשה של המבוקש לבטל את הרשותה נדחתה. הצדדים לא עתרו למאסר, ומשכך נגזרו על המבוקש מאסר על-תנאי וקנס. ערעורי שנשב סביר שאלת הרשותה נדחה, וכן גם בבקשתו לרשوت ערעורי.

עפ"ג (ב"ש) 20-07-66903 אבו מדעם נ' מדינת ישראל (30.12.20). המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שבצotta עם אחרים תקף את המתلون. אחר דחף את המתلون בשתי ידייו, המערער תפס את המתلون בידו וחנק אותו, אז אותו האחר בעט במתلون, ואדם שלישי היכה בגבו של המתلون במכות אגרוף. כתוצאה ממעשייהם של המערער וחבריו נגרמו למתلون המטומה בקרקפת, פצעים שטחים, נפיחות בלסת ורגשות מעלה הכתף. הצדדים טענו במשפט למתחם עונש בין 6 חודשים מאסר על-תנאי לבין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. בית משפט השלום דחה את בקשה ההגנה לביטול הרשעה, וגורר על המערער מאסר על-תנאי, התחייבות ופייצויים. בית המשפט המחויז קיבל את הערעור בדעת רוב, וביטל את הרשעה.

13. כן ראו פסקי הדין שלහן, בכפוף להבדלים בנסיבות לעומת ענייננו אלו:

רע"פ 20/7645 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2018). המבקש הורשע על פי הودאתו בתקיפה גורמת חבלה של ממש ואיומים. במהלך נסיעה באוטובוס, תקף את המתلون שביבך ממנו להנmir את קולו, בכר שבعت בו, דחף אותו, חנק אותו והיכה בפניו, וכן איים עליו כי "יאנוס" אותו. המתلون סבל מדימום ונפיחות בפניו, חבלות יבשות ופצע בחלקה הפנימי של השפה. בית משפט השלום קבע מתחם בין עונש מאסר בפועל שניtin לרצונות בעבודות שירות למשך 10 חודשים מאסר. לאור עברו הפלילי המכובד של המבקש, ומנגד תהליך שיקומי שעבר בבית הסוהר, גורר את עונשו ל-7 חודשים מאסר בפועל ביום אחד, הפעיל מסרים מותנים בחופף ובמצטבר, כך שנדוון לשנת מאסר בפועל ביום אחד. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה, העמיד את העונש על 15 חודשים מאסר בפועל, והפעיל מסרים מותנים במצטבר, כך שscr הכל נדון ל-27 חודשים מאסר בפועל. הבקשה לרשوت ערעור נדחתה.

רע"פ 19/8388 עומר שלאטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019): סכטור בין משתמשים בדרך, אשר במסגרתו תקף המבקש את המתلون, שעה שאשתו וילדיו מצויים גם הם ברכבת. המבקש הכה את הקורבן במכות אגרוף, דחף אותו, הפילו ארצה ובעט בו. הוא הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, נהיגה בזמן פסילה ועבירות תעבורה נלוות. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש בין 6-12 חודשים מאסר בפועל, והGBK נדון למאסר בפועל למשך 8 חודשים בפועל עליון הצביר עונש מאסר מותנה שהופעל. ערעורו לבית המשפט המחויז נדחה, לאחר שנמצא כי העונש "מקל מאד", ובקשה הרשות לערעור נדחתה, כשאף בית המשפט העליון מצא לקבוע כי בית משפט השלום הקל עד מאד עם המבקש.

רע"פ 18/5662 פלוני נ' מדינת ישראל (18.8.18): המבקש הורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ונוהגה בזמן פסילה, לאחר שתקף את המתلون (עוור בדרך) בשלושה אגרופים בפניו. בית משפט השלום קבע מתחם עונישה בגין עבירות האלים בין מספר חודשים מאסר בפועל לבין 24 חודשים מאסר בפועל, ובгинן הנהיגה בפסילה בין מספר חודשים מאסר לשנת מאסר, וגורר את עונשו של המבקש לשמונה חודשים מאסר בפועל בגין עבירות האלים וארבעה חודשים נוספים במצטבר בגין הנהיגה בזמן פסילה. ערעורו לבית המשפט המחויז

נדחה, וכן גם הבקשה לרשوت ערעור, ובמילוטו של בית המשפט העליון: "אדربה - חסד עשה עימו בית משפט השלים אשר גזר עליו עונש מקל ביחס לעבירות שביצע. התופעה המתפשטת כנוגע רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכਬיש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באליומות מסווג זה".

עפ"ג (חיפה) 17-07-69615 גיא נוסקוב נ' מדינת ישראל (19.10.2017): על רקע פיטורי, תקף המערער את המתלוון אשר עבד עמו באותו מקום עבודתו, בכך שהייתה בפניו בידיו ובמכוון אגרוף וגרם לו לחבלות מסווג שבר וחתקים בשפטיהם. המערער הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בתחום ההורמת חבלה של ממש. בית משפט השלים קבע מתחם עונש בין 6-18 חודשים מאסר, וגזר על המערער 10 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. בערעור הופחת העונש ל-6 חודשים מאסר שירצעו בעבודות שירות, בעיקר על רקע شيء ממשועטי בהגשת כתב האישום (בזמן הדיון בערעור חלפו שש שנים ממועד ביצוע העבירה) ולנכח שיקולי שיקום. בצד זאת, בית המשפט המחוזי הבahir כי מדובר בעבירה חמורה המצדיקה בריגל השתת עונש מאסר בפועל בגין אחורי סORG וברית.

14. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמידנות העונשה (בשינויים המתאימים לנسبות מעשיו של הנאשם), אני קובע את מתחם העונש בין 6-16 חודשים מאסר בפועל.

15. בקביעת העונש המתאים לנאים זקפתி לזכותו את הodayito, אשר חסכה את הצורך בהבאת העדים, וכפועל יוצא מכך, גם הזמן של בית המשפט. לחובת הנאשם הרשעה יחידה בעבירות סמים, בגין ריצה מאסר בפועל בן 9 חודשים בדרך של עבודות שירות. אמנם, אין מדובר בעבירות אלימות, אך מובן שלא ניתן להתייחס לנאים כל מי שזו מעידתו הראשונה. מאז ביצוע העבירה חלפו כשנתיים וחצה, והנאשם, לדבריו, שינה לטובה את אורחות חייו. הוא נישא, הפרק לאב, עובד בעבודה מסודרת, ואף החל בימים אלה לימודי קורס בשיווק, במטרה להפתח בתחום עסקו. ב"כ הנאשם ביקש ללמידה מכך על שיקומו של הנאשם, שאיננו זקוק למעורבותו של שירות המבחן. להוותה, דבריו האחראונים של הנאשם לעונש, מלבדים אחרים. הנאשם הביע מילולית צער על מעשיו, אך בחר בעיקר להשתחן במתלוון, ומצא לבוא בטענות על עצם פתיחת ההליך הפלילי נגדו. לא התרשם מחרטה של ממש, הכאה על חטא, הפנה של חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ואמפתיה למתלוון. אם כבר, הנאשם הותיר רושם של מי שסביר כי הוא עצמו הקורבן.

במצב דברים זה,ברי כי אין מקום לחרוג לקופה מתחם העונשה, ואין הצדקה להעמיד את עונשו של הנאשם בקצתו התחתון של המתחם. באיזו השיקולים החלטתי לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, באופן שנייתן לרצותו בעבודות שירות. הנאשם לא הוכית בראיות את מצבו הכלכלי, אך מילא איני סבור כי העבירה בה הורשע מחייבת השנת עיזום כספי לטבות המדינה. מנגד, מובן כי יש לפצות את המתלוון בגין הנזק שהסביר לו הנאשם, פיצוי בפלילים שאיננו מתימר לשחק את מלאו הנזק, אלא מהוות מעין "עזרה ראשונה". ראו ע"פ 764/21 מדינת ישראל נ' ابو לבן (21.4.21).

16. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשים מאסר בפועל.

המאסר ירצחה בדרך של עבודות שירות בעמותת "נפש חיים" בננתניה, בהתאם לחווות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 24.6.24. הנאשם יתייצב ביום 25.8.24 בשעה 00:00 במשרדי הממונה במטה מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי העסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר אישור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצויו יתרת עונש המאסר מאחרורי סORG ובריח.

ב. 4 חודשים מאסר אותו לא ירצה הנאשם, אלא אם עבר תקופה שלוש שנים עבירה בעלת יסוד של אלימות פיזית או מילולית, למעט מעורבות בתגרה.

ג. פיצויים בסך 10,000 ל"נ אשר ישולם למטלון (עד תביעה מס' 1). הפיצויים ישולםו ב-5 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.8.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשומות במוועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד'.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים והכנס כעבור שלושה ימים מיום גזירת הדין לחשבון המרכז לגבייה קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il;

• מוקד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גבייה) 35592 או בטלפון 073-2055000;

• במחוזן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוקף 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז סיון תשפ"ד, 30 يول' 2024, במעמד הצדדים.

המציאות תעבור עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות. לתשומת לב השירות המבחן: ממשך עבודות השירות עולה על שישה חודשים (סעיף 51ג(ג) לחוק העונשין).